

ZPĚVNÍK

BEDNA OD WHISKY

Dneska už mně fóry nák nejdou přes pysky,
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Mít tak všechny bedny vod whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil,
nechtěl běžet, dokavád se whisky nenapil,
zatracená smůla zlá, zatracenej pech,
když kůň cucá whisky jak u potoka mech.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Kdyby jsi se, chlapčik, len nechtěl dobirat,
nemusel jsi těraz na hentenonej stat,
moh' jsi někde v krčme tu palenicu pit,
nemusel jsi chlapčik s oprazom co maš.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká,
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny!!!

BURÁKY

Když sever válčí s jihem a zem jde do války,
v polích místo bavlny teď rostou bodláky.
V stínu u silnice vidíš z jihu vojáky,
válejí se klidně a loupaj buráky.

Hej hou, hej hou, proč chodit do války,
je lepší doma sedět a loupat buráky.
Hej hou, hej hou, proč chodit do války,
je lepší doma sedět a loupat buráky.

Plukovník je v sedle volá Yenkyové jdou,
mužstvo stále leží, prý dál už nemohou.
Plukovník se otočí a kouká do dálky
jeho slavná armáda teď loupá buráky.

Hej hou, hej hou, proč chodit do války,
je lepší doma sedět a loupat buráky.

Hej hou, hej hou, proč chodit do války,
je lepší doma sedět a loupat buráky.

Až ta válka skončí a my zas budem žít,
svý milenky a ženy zas půjdem políbit.
Zeptají se: „Hrdino, cos dělal za války?“
Flákal jsem se s kvěrem a loupal buráky.

Hej hou, hej hou, proč chodit do války,
je lepší doma sedět a loupat buráky.

Hej hou, hej hou, proč chodit do války,
je lepší doma sedět a loupat buráky.

ČERVENÁ ŘEKA

Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení.
Žije ten, co mi jen srdce ničí
koho já ráda mám k zbláznění.

Vím, že lásku jak trám lehce slíbí
já ho znám srdce má dřevý.
Ale já ho chci mít, mně se líbí
bez něj žít už mě dál nebaví.

Často k nám jezdívá s kytkou růží
nejhezčí z kovbojů v okolí.
Vestu má ušitou z hadích kůží
bitej pás, za něm pár pistolí.

Hned se ptá, jak se mám, jak se daří
kdy mu prý už to svý srdce dám.
Na to já odpovím že čas maří
srdce blíž červený řeky mám.

Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení.
Žije ten, co mi jen srdce ničí
koho já ráda mám k zbláznění.

Vím, že lásku jak trám lehce slíbí
já ho znám srdce má dřevavý.
Ale já ho chci mít, mně se líbí
bez něj žít už mě dál nebaví.

Když je tma a jdu spát, noc je černá
hlavu mám bolavou závratí.
Ale já přesto dál budu věrná
dokud sám se zas k nám nevrátí.

Dokud sám se zas k nám nevrátí.

MONTGOMERY

Děšť Ti holka smáčel vlasy.
Z Tvých očí zbyl prázdny kruh.
Kde je zbytek Tvojí krásy.
To ví dneska jenom bůh.

Z celé jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž.
V Montgomery bijou zvony.
Děšť Ti smejevá ze rtů růž.

Tam na kopci v prachu cesty
leží i Tvůj generál.
V ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

Z celé jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž.
V Montgomery bijou zvony.
Děšť Ti smejevá ze rtů růž.

Tvář má zšedivělou strachem,

zbylo v ní pár těžkých chvil.
Proužek krve stéká prachem.
Děšť mu slepil vlasy jak jíl.

Z celé jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž.
V Montgomery bijou zvony.
Děšť Ti smejevá ze rtů růž.

Děšť ti šeptá jeho jméno
šeptá ho i Listoví.
Lásku měl rád víc než život
to ti nikdy nepoví.

Z celé jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž.
V Montgomery bijou zvony.
Děšť Ti smejevá ze rtů růž.

OKOŘ

Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
roubená je stromama.
Když jdu po ní v létě, samoten na světě,
sotva pletu nohama.
Na konci té cesty trnité, stojí krčma jako hrad.
Tam zapadli trempi, hladový a sešlý,
začli sobě notovat

Na hradě Okoři světla už nehoří,
bílá paní šla už dávno spát.
Ta měla ve zvyku, podle svého budíku,
o půlnoci chodit strašívát.
Od těch dob co jsou tam trempové,
nesmí z hradu pryč.
A tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komnaty klíč.

Jednoho dne z rána roznesla se zpráva,
že byl Okoř vykraden.
Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes,

nikdo nebyl dopaden.
Šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici
místo aby hlídal, zuřivě ji líbal, dostal z toho zimnici.

Na hradě Okoři světla už nehoří, bílá paní šla už dávno spát.
Ta měla ve zvyku, podle svého budíku,
o půlnoci chodit strašívát.
Od těch dob co jsou tam trempové,
nesmí z hradu pryč.
A tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komnaty klíč.

RODNÉ ÚDOLÍ

Cesta má přede mnou v dáli mizí
každý krok v srdci mém zabolí,
zakrátko bude mi všechno cizí,
nespatřím své rodné údolí.

R: Zavolám nashledanou, nashledanou,
nashledanou, rodné údolí.
Já volám nashledanou, nashledanou,
při vzpomínce srdce zabolí.

Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá,
rodnému údolí sbohem dát.

R ... :

Zavolám nashledanou, nashledanou,
nashledanou, rodné údolí.
Já volám nashledanou, nashledanou,
při vzpomínce srdce zabolí.

Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví?
Nemusel bych ti své sbohem dáti,

kdyby dnešní den navěky byl.

R ...

RUTY-ŠUTY

Šinu si to starým Colorádem
Když tu slyším výkřik vzdálený
Jel jsem podle hlasu, a k mému úžasu
Ležel tam muž skolený.

Ruty-šuty arizóna, Texas!
Ruty-šuty arizóna má
Jel jsem podle hlasu
A k mému úžasu
Ležel tam muž v krvi skolený.

Sklonil jsem se k jeho obličejí
Poznal jsem v něm svého dvojníka.
Jeho tělo bylo probodáno nožem
Teplá krev mu z rány vytéká.

Ruty-šuty arizóna, Texas!
Ruty-šuty arizóna má
Jeho tělo bylo probodáno nožem
Teplá krev mu z rány vytéká.

Pravil ke mně hlasem zmirajícím
Příteli můj parde jediný, byla to léčka
Já to nevěděl, jako starej vůl jsem naletěl.

Ruty-šuty arizóna, texas!
Ruty-šuty arizóna máááá, byla to léčka
Já to nevěděl, jako starej vůl jsem naletěl.

STÁNKY

U stánků na levnou krásu,
postávaj a smějou se času,
s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.

Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den jak večerní zprávy,
neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

Jen zahlídli svět - maj na duši vrásky,
tak málo je, tak málo je lásky,
ztracená víra hrozny z vinic neposbírám.

U stánků na levnou krásu
postávaj a ze slov a hlasů poznávám,
jak málo jsme jim stačili dát.

Jen zahlídli svět - maj na duši vrásky,
tak málo je, tak málo je lásky,
ztracená víra hrozny z vinic neposbírám.

Jen zahlídli svět - maj na duši vrásky,
tak málo je, tak málo je lásky,
ztracená víra hrozny z vinic neposbírám.

SEVERNÍ VÍTR

Jdu s dřavou patou,
mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem slab, nemocen.
Hlava mě pálí
a v modravé dáli
se leskne a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí,
tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát.
Sám v dřevěné boudě
sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

Severní vítr je krutý,
počítej lásko má s tím.
K nohám ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.

K nohám ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.

Tak zarůstám vousem
a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu,
už větří, že kopu
svůj hrob, a že stloukám si kříž.

Zde leží ten blázen,
chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek
a pár zlatejch zrnek
a nad hrobem polární zář.

Severní vítr je krutý,
počítej lásko má s tím.
K nohám ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.

K nohám ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.

SLAVÍCI Z MADRIDU

Nebe je modrý a zlatý,
bílá sluneční záře,
horko a sváteční šaty,
vřava a zpocený tváře.

Vím, co se bude dít,
býk už se v ohradě vzpíná,
kdo chce, ten může jít,
já si dám sklenici vína.

R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
nechte mě příjemně snít.
Ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
zpívat si s nima a pít.

Ženy jsou krásný a cudný,
mnohá se ve mně zhlídla.
Oči jako dvě studny,
vlasy jak havraní křídla.

Dobře vím, co znamená pád
do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád,
já radši sklenici vína.

R ... (2x)

Nebe je modrý a zlatý,
Ženy krásný a cudný,
Mantily, sváteční šaty,
Oči jako dvě studny...

Zmoudřel jsem stranou od lidí,
Jsem jak ta zahrada stinná.
Kdo chce, ať mi závidí,
já si dám sklenici vína.

R ...

TISÍC MIL

V nohách mám už tisíc mil
stopy déšť a vítr smyl
a můj kůň i já jsme cestou znavení.

R1: Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl
bílej dům to malý bílý stavení.

Je tam stráň a příkřej sráz
modrá tuň a bobří hráz
táta s mámou kteří věřej dětskej snům.

R2: Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl ten starej známej bílej dům.

V nohách mám už tisíc mil
teď mi zbejvá jen pár chvíl
cestu znám a ta se tam k nám nemění.

R1...

Kousek dál a já to vím uvidím už stoupat dým
šikmej štít střechy čnít k nebesům.

R2... (2x)

TŘI CITRÓNKY

V jedné mořské pustině
ztroskotal parník v hlubině,
jenom tři malé citrónky
zůstaly na hladině

R: Rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba ču ču (3x),
zůstaly na hladině

Jeden z nich povídá: přátelé,
netvařte se tak kysele
vždyt' je to přece veselé,
že nám patří moře celé
R ...
že nám patří moře celé

A tak se citrónky plavily dál,
jeden jim k tomu na kytaru hrál,
a tak se plavily do dále,
až na ostrov korálový
R ...
až na ostrov korálový

Tam je však stihla nehoda zlá,
byla to mořská příšera,
sežrala citrónky i s kůrou,
a zakončila tak baladu mou

R ...
a zakončila tak baladu mou

TŘI KŘÍŽE

Dávám sbohem všem břehům prokletejm,
který v drápech má ďábel sám,
bílou přídí šalupa My Grave
mířím k útesům, který znám.

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník, co sám do něj psal.

První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen.
Chřestot nožů, při kterym přejde smích,
srdce-kámen a jméno Sten.

R ...

Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a chrápu v podzemí,
že jsem falešný karty hrál.

R ...

Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal.
Svědomy měl, vedle nich si klek.
*"Já vím, trestat je lidský, ale odpouštět božský.
Ať mi tedy bůh odpustí."*

R ...

VALČÍČEK

R: Tuhle písničku chtěl bych ti lásko dát,
ať ti každé den připomíná,
toho kdo je tvůj čí ty jsi a kdo má rád,
ať ti každé den připomíná,
toho kdo je tvůj čí ty jsi a kdo má rád,
ať ti každé den připomíná.

Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trošku trhlý mý já,
dej mi ruku pojď půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá.

R

Fakt mi nevádí že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádný ideál,
hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto co vede nás dál.

R ...